

Beretn. ang. Nordisk Råds 17. og 18. session 1969 og 1970.

Frankrigs præsident og afløstes efter et interregnum af tidligere ministerpræsident Georges Pompidou 20. juni. Dette personskifte åbnede muligheder for ændring i den franske holdning til Storbritanniens og dermed også til Danmarks og Norges medlemskab af EEC. Under afslutningsdebatten 12. juni 1969 ved 3. behandling af tillægsbevillingsloven fastslog statsminister Baunsgaard imidlertid, at regeringens markedspolitik var uforandret. Den byggede fortsat på folketingets vedtagelse af 11. maj 1967 om genoptagelse af forhandlingerne med EEC og på vedtagelsen af 15. maj 1968. I denne sidste opfordrede folketinget regeringen til at „styrke bestræbelserne for et vidtgående og dynamisk nordisk økonomisk samarbejde, der naturligt tager sit udgangspunkt i en fælles nordisk politisk beslutning om dannelsen af et nordisk økonomisk fællesskab med en bred europæisk løsning som endemål.“

Slutrapporten afgives 17. juli 1969.

Efter et intenst arbejde, hvis afsluttende fase foregik på Hotel Marina i Vedbæk, lykkedes det Embedsmandsudvalget næsten helt at overholde den fastsatte frist. Den 17. juli 1969 afleveredes den endelige rapport, der under titlen „Udvidet nordisk økonomisk samarbejde“ er trykt i Nordisk Udredningsserie 1969:11.

På mange punkter, som stod uløste i den foreløbige rapport af januar 1969, var det lykkedes eksperterne at overvinde uoverensstemmelserne. Der forelå således fuldstændig enighed om afsnittene om økonomisk politik, kapitalbevægelser, handelspolitikken, søfartspolitikken, industri- og energipolitikken, arbejdsmarkeds- og socialpolitikken, næringsret og konkurrenceregler, lovharmonisering, uddannelse og forskning samt udviklingsbistand.

For en række problemer havde eksperterne dog endnu ikke formået at finde endelige løsninger.

Delte meninger om toldsuspensioner

Ganske vist var man blevet enige om nordiske toldsatser for næsten alle industrivarer. Enigheden var dog betinget af, at Danmark og Norge på en række områder (jern, stål, plaster, visse kemikalier og gødningstoffer) og Finland i begrænset omfang

opnåede suspension af de pågældende toldsatser eller fik lov at bevare nationale toldfritagelsesordninger. De svenske forhandlere krævede en på forhånd aftalt tidsbegrænsning af toldsuspensionerne. De andre landes forhandlere havde dog kun erklæret sig villige til efter et vist åremål at omprøve suspensionerne, og da måtte tillige toldsatserne i fællestariffen samtidig kunne inddrages i forhandlingerne.

Landbrugssamarbejdet på kort sigt.

Om landbruget var der i princippet opnået enighed både på kortere og længere sigt. På kort sigt foresloges samarbejdet baseret på princippet om, at nordiske producenter skulle dække det naturlige supplementbehov for fødevarer i Norden. Dette princip tænktes gennemført ved effektive præferencer, men tillige således, at samhandelen fandt sted til rimelige priser d. v. s. priser over de ofte kunstigt lave verdensmarkedspriser, og at nationale producentpriser opretholdtes. Der var opstillet en række metoder, efter hvilke disse principper kunne virkeliggøres, men derimod ikke bestemt noget om, hvilke metoder der skulle anvendes på de enkelte varegrupper. Derfor fandt de danske sagkyndige det ikke muligt at vurdere indholdet af det godkendte princip. Før der var tilvejebragt klarhed herom, kunne de heller ikke tage stilling til toldunionen, hverken til dens indhold eller til tidspunktet for dens ikrafttræden. Toldsatser og indre toldafvikling i Norden for industrielt forarbejdede landbrugsvarer var der heller ikke opnået enighed om.

Jordbrugsfonden.

Man havde besluttet at oprette en jordbrugsfond til at lette landbrugets indpasning i et udvidet økonomisk samarbejde og var også blevet enige om principperne for dens virksomhed. Fonden skulle deles i to afdelinger: til strukturformål og til prisstabilisering. Men medens de danske forhandlere ønskede de to afdelinger lige store, ville de andre landes forhandlere anvende mere til strukturformål end til prisstabilisering. Efterhånden som handelen med landbrugsvarer udvidedes, var man dog fra dansk side parat til at forøge beløbet til strukturomlægning.